

La qualitat de l'aigua de l'Ebre incompleix els indicadors europeus

La contaminació pels efectes de l'agricultura, la ramaderia i la indústria a tota la conca hidrogràfica repercuteix en l'estat de les masses d'aigua

M. M.-AGÈNCIES

La contaminació per l'activitat agrícola i els abocaments històrics industrials es van mantenir com els principals problemes en la qualitat de l'aigua en la conca Hidrogràfica de l'Ebre el 2013, segons l'últim informe de Control de l'Estat de les Masses d'Aigua (CEMAS) elaborat per la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE). Al tram català del riu, el diagnòstic global és «inferior a bo».

L'informe recull els resultats de les xarxes de control de què disposa la CHE en aigües superficials (rius, embassaments i llacs), en aigües subterrànies i en zones d'especial protecció de la conca per verificar el grau de compliment de les exigències de la Directiva Marc de l'Aigua i les Normes de Qualitat Ambiental.

Tot i que l'estat ecològic del tram final de l'Ebre és entre bo i moderat, l'estat químic incompleix els indicadors europeus. I és que l'estudi detecta concentracions de mercuri en mostres de peixos preses en tres punts diferents, a Ascó, Benissanet i Campredó.

A Benissanet, en el tram entre els afluent Siurana i Canaleta, la concentració de mercuri —que la normativa limita a 20 micrograms per quilo— arriba als 341

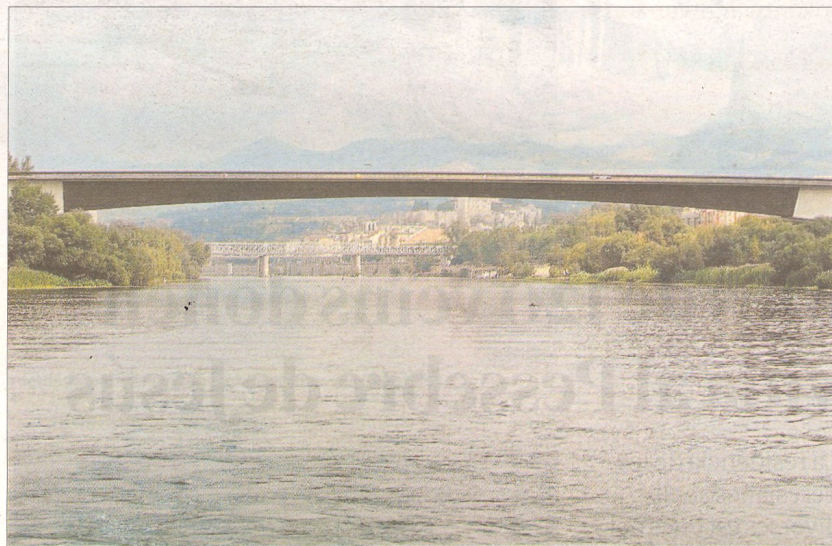
micrograms per quilo en carpi. És el segon valor més alt a tota la conca, només darrere dels 435 micrograms per quilo al Cinca, a l'altura de Monsó. Al punt d'Ascó, les mostres d'albornell (alburn) registren fins a 110 micrograms per quilo i 106 micrograms per quilo en el cas de les carpes analitzades a Campredó.

Amb les dades recollides en 701 masses superficials i 105 subterrànies a tota la conca el 2013 es comprova una lleugera millora respecte als nivells dels dos anys anteriors, que s'havien vist afectats per una intensa sequera que va condicionar l'estat ecològic i químic d'alguns trams de riu, embassaments i llacs.

L'augment de cabals circulants el 2013 va millorar la capacitat de dilució, el que va contribuir a disminuir en part la pressió dels abocaments existents en la conca, informen fonts de la CHE.

Però en l'àmbit de la qualitat de les aigües es manté el problema de la contaminació difusa procedent de l'agricultura, que es detecta en primer lloc a l'aigua subterrània i que després acaba afectant els rius, entre els quals destaquen el Cinca i el Segre.

També la ramaderia intensiva i la inadequada gestió dels purins en zones amb saturació de

El riu Ebre al seu pas per la ciutat de Tortosa. FOTO: JOAN REVILLAS

granges generen problemes de qualitat, com passa en el riu Tàrragona, al Matarranya.

La pressió per abocaments industrials es concentra en els grans nuclis de població de la conca i, a més de les capitals de província, en punts com Flix i Tortosa.

La Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) denuncia des de fa temps aquest mal estat ambiental del tram final de l'Ebre i assegura que el nou pla hidrològic de la conca, el qual preveu fins a 400.000 noves hectàrees per a regadiu, pot empitjorar encara més la salut del riu.

L'APUNT

Pantans i aigües subterrànies

■ La CHE estudia també la situació actual dels embassaments i les aigües subterrànies. En aquest sentit, relaciona el seu estat amb les afeccions que pateixen els rius i admet que en els casos de Mequinensa i Riba-roja, el fet de trobar-se situats aigües avall de grans zones regables amb una intensa activitat agrícola està dificultant la millora de la qualitat de les aigües.

En el capítol de l'anàlisi de les aigües subterrànies, la qualitat de les quals està condicionada per la contaminació difusa, assenyala la zona de «l'Urgell-Tàrragona» com la més problemàtica. Tot i assegurar que la contaminació d'aigües subterrànies d'origen industrial són menys extenses, detecta focus de pressió en punts com Ollana o Flix, on es continua treballant en la descontaminació química de l'embassament.